

φαινεται δέ τις επί τον φασὶ γε ἀριστον μη^A A Id tribus potissimum opinionibus constat. Omnim enim bonorum excellens etiam inquit ipsum bonum. Ipsum autem bonum esse, quod & primum sit, & alius suæ bonitatis causa, quorum utrumque idea boni competit. Utrumque dico, & primum esse, & causam bonorum, quibus adfuerit. Iuxta hanc enim bona maximè dici, ut qua participatione, similitudine huius primi boni, re vera bona & ipsa existant. Sublata enim idea, participantia quoque auferri: quippe quæ ex eius participatione nomen boni fortuntur. Primum autem eum habere modum ad posterius, ut bonum ipsum boni idea sit, quæ, ut reliquæ, à participibus separatur. Verum huius opinionis consideratio alterius exercitationis est, & logicæ magis. Refellentes enim, communè rationes nulla alia scientia subsistunt. Porro si breuiter hæc dicere conuenit, pronunciamus primum, ideas, non boni solum, sed cuiuscunque alterius, inutiliter, contentioseque affirmari. Plurimi autem modi sunt, tum perugatatum, populariumque, tum philosophicarum rationum, quibus hæc inquisitio fieri solet. Deinde si maximè ideas atque boni ideas concesserint, nihil tamen id vel ad vitam honestam, vel actiones contulerit. Quot modis enim ens, tot & bonum dicitur. Quemadmodum enim ens (ut alibi quoque ostensum) significat quid sit res, aut qualis, nonnunquam quanta, aut quando: & præterea in eoponatur interdum quod moueat, aliquando vero quod moueat. Sic & bonum in singulis his ordinibus conspicitur. Substantia enim mentem, & Deum, qualitas iustitiae, quantitas mediocre, quando tempus, & opportunitatem, motus docentem, doctumque complectitur. Ergo ut ens non vnum est in predictis consideratum, & ita nec bonum, & proinde neque una scientia est entis, & boni. Sed & nec conformia inter se ad eandem considerationem pertinent, ut tempus & mediocritas. Sed alia aliud tempus, alia aliam mediocritatem spectant. Ut opportunitas, mediocritasque, in alimento, quas medicina, & Gymnastice: circa actiones vero bellicas, at miliaris: & sic alia de aliis tradit, docentque. Multò itaque minus, ipsum bonum

φαινεται δέ τις επί τον φασὶ γε ἀριστον μη^B B τον πάντων αὐτον τὸν αἰγαδόν. αὐτὸν δὲ τὸν αἰγαδόν φησι πάρκει, τον τον πάντων τον αἰγαδόν, καὶ τον αἴτιον, την παροστατησι τοις διῆσις τον αἰγαδόν εἶ). τοῦτο δὲ πάρκει αἴματος την τὴν ιδέαν τὸν αἰγαδόν. λέγω δὲ αἴματος την πάντων τον αἰγαδόν, καὶ τον τοις διῆσις αἴτιον αἰγαδόν, την παροστατησι τὸν αἰγαδόν εἶ).

φαινεται τον γραπτὸν λέγει θεον καὶ τον εἰκονας της δύναμος: καὶ μετοχῶν γραπτὸν οὐκ οὐδοτίτης, τον αἰγαδόν εἰκονας εἶ), καὶ περιστον της αἰγαδών. αἰσχενειμόντου γραπτὸν μετεχούντου, εἰκονας της ιδέας, & λέγεται τον μετεχειν εἰκονας. το δὲ περιστον, πετον ζευσον τὸν θύμον περιστον τὸν μετεχούντον, εἴστω τὸ αἰγαδόν τὸν ιδέαν τὸν αἰγαδόν. καὶ γραπτὸν μετοχόντον, αἴτιον καὶ τοις διῆσις ιδέας. εἰσὶ μη οὐκ τοις διαισθεσίαις τοις διῆσις έπειτα τοις διαιτήσιαις, καὶ τὰ πολλὰ λογικωτέρες εἰς αἴγαγκης οἱ γραπτὸν αἴγαρτικοι τοις διαιτήσιαις λόγοι, καὶ τον οὐδεμίαν εἰσὶν διῆσις διπτήσημα. εἰ δὲ συντομως εἰπεῖν πολλὰ μητρικά, λέγωμα δὲ περιστον μη τοῦτο ιδέας, μη μόνον αἴγαρτικον, διηγείται καὶ διηγείται αὐσονια, λέγει) λογικῶς καὶ κατεύθυντες πολλοῖς τοις διῆσισι πέριποις, καὶ εἰ τοις έξι ποτεροκοῦς λόγοις, καὶ εἰ τοις καὶ φιλοσοφίαις. ἐπειδὴ εἰ καὶ ἡ πολλαῖς εἰσὶν αἴδεια, καὶ αἰγαδόν ιδέα, μη ποτε οὐδὲ λογικῶς ποτες λόγοι αἰγαδών, οὐδὲ περιστον ταῖς περιστον εἰς πολλαχῶν γραπτὸν καὶ λέγεται καὶ ἵσταχοις τον οὐντον αἰγαδόν. το, το γραπτὸν (αἴτιον εἰ διῆσις διηρήται) σημαγέντες τοις ιδέας τοῖς διῆσις, το δὲ ποστον, το δὲ πότερον καὶ ποστον τούτοις, το μηδὲ τοις κατεύθυνται, το δὲ εἰ τοις κατεύθυνται. καὶ το αἰγαδόν εἰ ἐκεῖται τον ππάντων διῆσις τούτων. ηὲν οὐστος μηδὲ τοις διῆσις εἰ διῆσις εἰ τοις ποστον, & το δικεψον εἰ δὲ τοις ποστον, το μέτεπον εἰ δὲ τοις ποτε, οκηρές. το δὲ διαιτήσιον καὶ το διαιτήσιον καὶ τοις διαιτήσιον, τοις κανονιστικοῦν, τοις κίνησιν. αἴτιον εἰδεῖν οὐδὲ τοῖς διῆσις τοις εἰρημέται, οὐτοις οὐδὲ το αἰγαδόν, οὐδὲ διπτήσημα διῆσις μία οὐτοις οὐδὲ το οὐτοις, οὐτε τον αἰγαδόν. αἰτον οὐδὲ ταὶ οὐδοτίτης αἰγαρτικα αἰγαδόν, μιᾶς διῆσις διερήσαι, διῆσις τον κατεύθυντον ποτεσιον, αἴτιον έπειτα περιστον κατεύθυντον ποτεσιον, καὶ έπειτα περιστον μετεποντος διῆσις θεοπετεῖ, καὶ έπειτα περιστον